

Kui lähtuda asjaolust, et tagajärgede hindamine sisaldab lõplikke järeldusi nimetatud meetmete mõju kohta, mis põhineb parimatel asjakohastel teaduslikel teadmistel, siis kas sellega seoses on oluline, et nende meetmete läbiviimise ja tulemuse üle teostatakse järelevalvet ning – kui sellest tuleneb, et mõju on ebasoodsam kui tagajärgede hindamisel eeldatud – vajadusel meetmeid kohandatakse?

6. Kas lämmastiksaaste iseenesliku vähenemise – mis peaks ilmnema Programma Aanpak Stikstof 2015–2021 (lämmastikuvastase võitluse programmiline lähenemine 2015–2021) kehtimise ajal – positiivset mõju võib kaasata tagajärgede hindamisse nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102) artikli 6 lõike 3 tähenduses?

Kui lähtuda asjaolust, et tagajärgede hindamine sisaldab lõplikke järeldusi nimetatud arengute kohta, mis põhinevad parimatel asjakohastel teaduslikel teadmistel, siis kas sellega seoses on oluline, et lämmastiksaaste iseenesliku vähenemise üle teostatakse järelevalvet ning – kui sellest tuleneb, et vähenemine on ebasoodsam kui tagajärgede hindamisel eeldatud – vajadusel meetmeid kohandatakse?

7. Kas saneerimismeetmeid, mis võetakse sellise programmi nagu Programma Aanpak Stikstof 2015–2021 (lämmastikuvastase võitluse programmiline lähenemine 2015–2021) raames ja millega takistatakse teatud keskkonda koormava teguri, näiteks lämmastiksaaste kahjuliku mõju avaldumist elupaigatüüpide või elupaikade olemasolevatele aladele, võib tõlgendada kaitsemeetmeteks Euroopa Kohtu 15. mai 2014. aasta otsuse Briels jt (C-521/12, ECLI:EU:C:2014:330) punkti 28 tähenduses, mida võib kaasata tagajärgede hindamisse nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102) artikli 6 lõike 3 tähenduses?

7a. Kui vastus seitsmendale küsimusele on jaatav: kas kaitsemeetmete positiivset mõju, mida tohib kaasata tagajärgede hindamisse, võib kaasata nimetatud hindamisse, kui nimetatud meetmeid ei ole tagajärgede hindamise ajaks veel läbi viidud ning nende positiivne mõju ei ole veel ilmnunud?

Kui lähtuda asjaolust, et tagajärgede hindamine sisaldab lõplikke järeldusi nimetatud meetmete mõju kohta, mis põhineb parimatel asjakohastel teaduslikel teadmistel, siis kas sellega seoses on oluline, et nende meetmete läbiviimise ja tulemuse üle teostatakse järelevalvet ning – kui sellest tuleneb, et mõju on ebasoodsam kui tagajärgede hindamisel eeldatud – vajadusel meetmeid kohandatakse?

8. Kas kohustuste kehtestamise õigus Wet natuurbescherming'i (looduskaitseeadus) artikli 2.4 tähenduses, mida pädev asutus peab rakendama, kui see on kaitse-eesmäärke arvestades mõnel Natura 2000 alal vajalik, on kariloomade karjatamist ja väetiste kasutamist silmas pidades piisav ennetusabinõu nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102) artikli 6 lõike 2 ülevõtmiseks?

⁽¹⁾ ELT L 26, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 22. mail 2017 – Stichting Werkgroep Behoud de Peel versus College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant

(Kohtuasi C-294/17)

(2017/C 293/18)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Stichting Werkgroep Behoud de Peel

Vastustaja: College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimeistiku kaitse kohta ⁽¹⁾ (EÜT L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/2, lk 102) artikli 6 lõiked 2 ja 3 on vastuolus siseriiklike õigusnormidega, mille kohaselt projektid ja muud toimingud, mis põhjustavad lävi- või piirväärtust mitte ületavat lämmastiksaastet, tuleb loa taotlemise kohustusest vabastada ning anda nendele seetõttu luba ilma individuaalse nõusolekuta, kui lähtuda asjaolust, et kõikide projektide ja muude toimingute, mille puhul saab rakendada siseriiklikke õigusnorme, kogumõju on hinnatud enne nimetatud siseriiklike õigusnormide kehtestamist?
2. Kas nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimeistiku kaitse kohta artikli 6 lõiked 2 ja 3 on vastuolus asjaoluga, et programmi tagajärgede hindamine, mille puhul hinnati teatud lämmastiksaaste kogust, võetakse aluseks loa andmisel (individuaalne nõusolek) projektile või mõnele muule toimingule, mis põhjustab lämmastiksaastet, mis jääb programmi raames hinnatud saasteruumi piiridesse?
3. Kas sellise programmi nagu Programma Aanpak Stikstof 2015–2021 (lämmastikuvastase võitluse programmiline lähenemine 2015–2021) jaoks läbi viidavasse tagajärgede hindamisse nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimeistiku kaitse kohta artikli 6 lõike 3 tähenduses võib kaasata olemasolevate looduslike elupaigatüüpide piirkondade ja elupaikade kaitsemeetmete ja vajalike meetmete, mis võetakse seoses nimetatud direktiivi artikli 6 lõigetest 1 ja 2 tulenevate kohustustega, positiivset mõju?
 - 3a. Kui vastus kolmandale küsimusele on jaatav: kas kaitsemeetmete ja vajalike meetmete positiivset mõju saab kaasata programmi tagajärgede hindamisse, kui nimetatud meetmeid ei ole tagajärgede hindamise ajaks veel läbi viidud ning nende positiivne mõju ei ole veel ilmnenu?

Kui lähtuda asjaolust, et tagajärgede hindamine sisaldab lõplikke järeldusi nimetatud meetmete mõju kohta, mis põhineb parimatel asjakohastel teaduslikel teadmistel, siis kas on sellega seoses oluline, et nende meetmete läbiviimise ja tulemuse üle teostatakse järelevalvet ning – kui sellest tuleneb, et mõju on ebasoodsam kui tagajärgede hindamisel eeldatud – vajadusel meetmeid kohandatakse?

4. Kas lämmastiksaaste iseenesliku vähenemise – mis ilmneb Programma Aanpak Stikstof 2015–2021 (lämmastikuvastase võitluse programmiline lähenemine 2015–2021) kehtimise ajal – positiivse mõju võib kaasata tagajärgede hindamisse nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimeistiku kaitse kohta artikli 6 lõike 3 tähenduses?

Kui lähtuda asjaolust, et tagajärgede hindamine sisaldab lõplikke järeldusi nimetatud arengute kohta, mis põhinevad parimatel asjakohastel teaduslikel teadmistel, siis kas on sellega seoses oluline, et lämmastiksaaste iseenesliku vähenemise üle teostatakse järelevalvet ning – kui sellest tuleneb, et vähenemine on ebasoodsam kui tagajärgede hindamisel eeldatud – vajadusel meetmeid kohandatakse?

5. Kas saneerimismeetmeid, mis võetakse Programma Aanpak Stikstof 2015–2021 raames ja millega takistatakse teatud keskkonda koormava teguri, näiteks lämmastiksaaste kahjuliku mõju avaldumist elupaigatüüpide või elupaikade olemasolevatele aladele, võib tõlgendada kaitsemeetmeteks Euroopa Kohtu 15. mai 2014. aasta otsuse Briels jt (C-521/12, ECLI:EU:C:2014:330) punkti 28 tähenduses, mida võib kaasata tagajärgede hindamisse nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimeistiku kaitse kohta, artikli 6 lõike 3 tähenduses?
 - 5a. Kui vastus viiendale küsimusele on jaatav: kas kaitsemeetmete positiivset mõju, mida tohib kaasata tagajärgede hindamisse, võib kaasata nimetatud hindamisse, kui nimetatud meetmeid ei ole tagajärgede hindamise ajaks veel läbi viidud ning nende positiivne mõju ei ole veel ilmnenu?

Kui lähtuda asjaolust, et tagajärgede hindamine sisaldab lõplikke järeldusi nimetatud meetmete mõju kohta, mis põhinevad parimatel asjakohastel teaduslikel teadmistel, siis kas sellega seoses on oluline, et nende meetmete läbiviimise ja tulemuse üle teostatakse järelevalvet ning – kui sellest tuleneb, et mõju on ebasoodsam kui tagajärgede hindamisel eeldatud – vajadusel meetmeid kohandatakse?

⁽¹⁾ EÜT 1992, L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/2, lk 102.